

Робота, яка постійно тримає в тонусі

У тому, що життя Лариси ЗАХАРЧУК буде пов'язане із педагогікою ніхто не сумнівався. Адже мама завжди бачила дочку вчителем початкових класів. Втім, її подальшу долю визначив випадок. А вірніше – цікавість. Інтригу зародила професія логопеда, оволодіти якою вирішила знайома дівчина, котра вступила до Київського державного педагогічного інституту на дефектологічний факультет. А ще Ларису Захарчук, яка на той час проживала в Острозі, звабила перспектива вчитись у столичному вузі та ще й мало не стовідсоткова гарантія працевлаштування в рідному місті, де знаходилися дві спеціалізовані школи.

– Мій вибір деякі вчителі не сприйняли, – зізнається Лариса Захарчук. – Вони вважали, що працювати потрібно з обдарованими дітьми. На ці слова я відпові-

дала, що й обдаровані діти можуть мати вади мовлення, потребувати моєї допомоги.

Роки навчання пролетіли для Лариси Захарчук швидко. Прекрасні викладачі, хороша навчальна база, практичні завдання в садочках їй подобались. Це посилило впевненість дівчини у правильному виборі спеціальності. До

того ж все склалося так, як вона й задумала. Професійний шлях розпочався в Острозькій школі-інтернаті для дітей із вадами слуху. А вже після одруження Лариса Захарчук переїхала до Рівного.

Спершу 15 років працювала логопедом у ЗОШ №13. Робота їй подобалась. Добре складались стосунки з колегами, батьками, дітьми. Але Ларису Захарчук не залишало відчуття нереалізованості. У роботі траплялись лише легкі мовні вади (дислалія) або порушення письма (дисграфія). А їй хотілось більшого застосування своїх знань. Тому, коли звільнилось місце в центрі інвалідів, відразу пішла на співбесіду. І ось вже 15 років працює вчителем-дефектологом центру «Крок».

На цій посаді Ларисі Захарчук відразу довелося освіжити свої навички виконання логопедичного

та зондового масажу, пригадати методики розвитку дрібної моторики рук, напрямки роботи при важких мовних патологіях (дизартрія, алалія, ринолалія, ЗМР). А з часом вивчити прийоми роботи з дорослими, які втратили мову після інсульту (афазія).

– Моя діяльність у центрі «Крок», – розповідає Лариса Миколаївна, – спрямована на формування мовлення дітей, розвиток когнітивних, сенсорних, пізнавальних навичок. Ведеться робота з корекції звуковимови, розвитку фонематичного слуху, складової структури слова. Працюємо над розвитком лексико-граматичного ладу, зв'язного мовлення. На обліку у дефектолога більш як 170 дітей нашого центру, які потребують корекційних занять.

Така робота, як зізнається Лариса Захарчук, постійно тримає в тонусі, спонукає до пошуку та вивчення нових методик. Але методика – це лише теоретичні знання. Щоб ці знання успішно використо-

увати, знайти індивідуальний підхід до кожної дитини, зацікавити її, потрібна велика кількість цікавого наочного матеріалу. Це забирає багато сил та часу. На щастя, останніми роками Лариса Захарчук відчуває підтримку дирекції закладу, яка виділяє фінансування на обладнання кабінету. За кошти міста у відділенні ранньої соціальної реабілітації дітей зроблений сучасний ремонт.

– За 15 років роботи у центрі «Крок», – каже Лариса Миколаївна, – виросло ціле покоління моїх вихованців. Мені приємно, що багато хто з них почав відвідувати літературно-мистецький клуб «Крок», стали нашими «зірочками». Радію успіхам інших, яким хоч трішки змогла допомогти, підтримати, підказати мамам шляхи розвитку їхніх дітей. Тут я відчуваю себе потрібною.

Втім, зі слів Лариси Захарчук, вона сповна усвідомлює, що не можна зупинятись, треба рухатися далі. Тим більше, що працює в хорошому, творчому колективі, де кожен намагається бути корисним у спільній справі турботи про здоров'я наших дітей.